

РЕШЕНИЕ

№ 2895

гр. София, 29.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **858** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мариета Райкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по касационна жалба от Х. М. Б., срещу Решение № 67/05.01.2024г. по НАХД № 10139/2023г. по описа на СРС, 16-ти състав. Със същото е потвърдено наказателно постановление № 23-4332-008040/15.05.2023г, издадено от началник сектор към СДВР, отдел ПП, в частта, с която за нарушение на чл.40, ал.1 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено наказание на основание чл.183, ал.2, т.11 от ЗДвП (глоба в размер на 20 лева) и изменено наказателното постановление в частта, с която е наложено адм. наказание на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП („глоба“ в размер на 80 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 месец) за извършено нарушение на чл. 123, ал.1, т. 1 от ЗДвП, като нарушението е преквалифицирано в такова по чл. 123, ал.1, т.3, б. „в“ от ЗДвП.

С касационната жалба се иска от съда да отмени решението на въззивния съд като неправилно и незаконосъобразно, поради причини, че АУАН и НП са издадени в нарушение на процесуалните правила и несъответни на материалния закон. Излагат се подробни аргументи. В съдебно заседание, редовно призован, жалбоподателят не се явява и не изпраща представител.

Ответникът редовно призован, не се представлява в проведеното съдебно заседание и не взема становище по жалбата.

Прокурорът счита касационната жалба за неоснователна, а решението на СРС за

правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXVI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

С обжалваното решение № 67/05.01.2024г. по НАХД № 10139/2023г. по описа на СРС, 16-ти състав, е изменено наказателно постановление № 23-4332-008040/15.05.2023г, издадено от началник сектор към СДВР, отдел ПП – СДВР, в частта относно правната квалификация на извършеното нарушение, с която на Х. Б., на осн. чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 80 лв., както и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 месец, за извършено нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, като го преквалифицирал в такова по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП. Наказателното постановление е потвърдено в частта на вмененото на жалбоподателя нарушение по чл.40, ал.1 от ЗДвП, като на основание чл. 183,ал.2,т.11 от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 20 лева

Въззивният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Събрани са необходимите и относими доказателства при надлежното им отразяване в мотивите на първоинстанционното решение, като направените изводи се споделят от настоящия състав.

По отношение на първото вменено нарушение по чл. 40, ал. 1 от ЗДвП: правната квалификация на деянието съответства на описаните в акта и наказателното постановление факти, подкрепени от доказателствата по делото. Санкционната норма е определена правилно и наказанието е наложено във фиксирания в закона размер. Аргументирано съдът е приел, че от обективна страна е допуснато нарушение на чл. 40, ал. 1 от ЗДвП, който въвежда задължение за водача преди да започне движение назад, да се убеди, че пътят зад превозното средство е свободен и че няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението. Противно на изложените в касационната жалба доводи, от жалбоподателя са налице съставомерните признаци на това деяние. Фактът, че е настъпил удар между автомобила, който се е движил на заден ход и друго пътно превозно средство в статично състояние /лек автомобил/, намиращ се зад него, доказва неизпълнение на задължението по посочената разпоредба за безопасно извършване на маневрата „движение назад“. Без други участници в движението е реализирано ПТП, за което няма въведени данни за външна намеса или обективно независещи от жалбоподателя причини. В пряка и непосредствена причинно-следствена връзка с движението на автомобила, управляван от касатора Х. Б., е достигнат резултат, противен на изискванията за безопасност – да бъде предотвратено възникването на ПТП. В съставения Протокол за ПТП № 1865188, рег. № 4588 от 12.04.2022 г., 18:30 часа, са описани щети по автомобила, приложена е скица на ПТП. Полицейските служители са

очевидци на констатираните щети, поради което показанията им правилно са кредитирани от СРС.

По отношение на нарушението по чл.123, ал.1, т. 1 от ЗДвП: правилно с постановеното решение е изменено наказателно постановление, като е преквалифицирано нарушението в такова по чл.123, т.3, б.„б“ от ЗДвП, вместо по чл. 123, ал.1, т. 1 от ЗДвП. СРС е формирал извод, че описаното от фактическа страна в АУАН и НП по отношение нарушението по чл.123,т.3,б.„в“ от ЗДвП се установява от доказателства, както и че е осъществен съставът му, за което правилно е наложено съответното административно наказание.

Съгласно чл. 123, ал.1, т.3, б. „в“ водачът на ППС, който е участник в пътнотранспортно произшествие, когато при произшествието са причинени само имуществени вреди и ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания. Установено е, че при гореописаното управление на автомобила на заден ход, жалбоподателят е блъснал паркиран лек автомобил, като не е останал на място след реализирането на ПТП, а напуснал същото. Тези изводи са обосновани както с писмените доказателства по административнонаказателната преписка, така и със събраните в хода на съдебното следствие гласни доказателствени средства-показанията на свидетелите В. (посетил мястото на ПТП), В. (очевидец); Причинените имуществени вреди на автомобила са посочени в протокол за ПТП № 1865188 рег. № 4588 от 12.04.2022, съставен от младши автоконтрольор при отдел ПП, СДВР, съставен на 12.04.2022г., като събраните по административната преписка писмени доказателства, както и гласните такива в хода на съдебното следствие, не създават съмнение за друг механизъм на увреждането. Самият жалбоподател в собственоръчно снето сведение от 12.04.2023г. не е оспорил горните обстоятелства, посочил, че няма ясен спомен, тъй като инцидента е настъпил преди повече от година.

В заключение касационния състав намира, че законосъобразно е упражнено правомощието по чл. 63, ал.2, т.4 вр. с, ал.7, т.1 от ЗАНН от въззивния съд. Налице са предпоставките, предвидени в цитираните процесуални норми за изменение на НП, когато се налага да се приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението. В случая изменението на НП е във връзка с преквалифициране на деянието като такова по чл. 123, ал.1.,т.3, б.„в“ от ЗДвП, което е за еднакво наказуемо нарушение, при отсъствие на изменение на фактическите обстоятелства.

Вменените две процесни нарушения по ЗДвП на жалбоподателя не представляват маловажни случаи по чл.28 ЗАНН. От обективна страна нарушенията не се отличават с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други идентични нарушения от същия вид, нито обществената им опасност е явно незначителна, нито са налице многобройни и смекчаващи обстоятелства при извършването им. Като е достигнал до същите правни изводи, съставът на въззивния съд е постановил правилно решение.

По изложените съображения, Административен съд София-град, XXVI касационен състав, на основание чл.221, ал.2 АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 67/05.01.2024г. по НАХД № 10139/2023г. по описа на СРС, 16-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.